

lig vil den kunne skabe Arbejdsro og Tilfredshed. Hver Dag der spildes, betyder en unødvendig Udsættelse, og af Hensyn til Radiofonien og til den store Arbejdsløshed, vi har, bør der hurtigst muligt tages fat paa Bygningen af Stationerne. Jeg tør i denne Forbindelse nævne, at det er Dagspressens Forudsætning for Tilslutning til Lovforslaget, at Bygningen af Stationerne overdrages en dansk Virksomhed. Den danske traadløse Telegrafstation paa Grønland er et Bevis for, at dansk Arbejde ogsaa paa disse Omraader kan hævde sig, og det vil derfor være uforsvarligt at sende et Arbejde som dette ud af Landet. Idet jeg endnu en Gang anbefaler Lovforslaget, skal jeg bemærke, at der ikke fra vor Side vil blive lagt Hindringer i Vejen for en Udvalgsbehandling, hvis man fra anden Side maatte nære Ønske om en saadan.

Hans Jacob Sørensen: Naar vi fra mit Partis Side har ønsket Sagen om Radiofoniudsendelse ordnet ved særlig Lov frem for en Ordning tilvejebragt ved Forhandling mellem Ministeriet for offentlige Arbejder og Finansudvalget, er Aarsagen den, at vi mener, at Sagen i sig selv er saa stor, at Forhandlingen om den maa føres og Bestemmelsen træffes i dette og det andet høje Ting. Offentligheden og da særlig de mange radiointeresserede kan derved faa Lejlighed til at følge Forhandlingerne og, om de har noget at fremføre af Ønsker eller Besværinger vedrørende den her foreslaaede Ordning, da faa Adgang til at forebringe disse for kommende Udvalg. Landet over er der, som før nævnt, i denne Tid blandt radiointeresserede Folk ret stærkt Røre, og jeg mener, at det vilde være fejl af Rigsdagen at ordne denne Sag uden nærmere at undersøge Grundlaget for dette Røre.

Hvor Hovedaarsagen er at finde, ved vi alle, nemlig i Spørgsmaalet Statsordning eller Privatordning, og jeg vil ikke lægge Skjul paa, at vi indenfor mit Parti helst saa en solidt opbygget Ordning af mere privat Karakter og under den fornødne Statskontrol. Men til at gennemføre denne Ordning synes der ikke at have været den fornødne Enighed og Kraft til Stede. De tre Hovedfaktorer, der her skulde samvirke, var jo Lytterne, Pressen og Radioindustrien. De var alle tre repræsenteret i det store og meget alsidigt sammensatte Råd, men Fællesindstilling om og Plan for det, de alle tre

principalt anser for den bedste Ordning, mangler vi.

Ministeren møder saa nu med Rådets Flertals Forslag om en Statsordning, og det Lovforslag, som Ministeren har fremsat, er, som bemærket af den forrige Taler, meget kortfattet. Det bestaar af tre Linier og indeholder Bemyndigelse for Ministeren til at erhverve og lade drive to Radiostationer til Brug for Radiospredning samt til at afholde de dermed forbundne Udgifter; endvidere siger det, at de i saa Henseende fornødne Beløb bevilges paa de aarlige Finanslove. Jeg skal gerne anerkende, at en kort og klar Form for Lovgivning er ønskelig, men jeg tror alligevel, at vi, naar vi nu skal lovgive om baade Bygning af Stationer, Ordningens Økonomi, Programtjenesten og hele Ledelsen af det, der angaar Radiofoniudsendelsen, maa have noget mere herom flyttet fra der, hvor det nu findes, Bemærkningerne til Lovforslaget, ind i selve Loven. Jeg har ikke noget imod, at Administrationen faar ret stor Bevægelsesfrihed, men Hoveddirektiverne maa vi fastsætte her i Rigsdagen, og jeg tror, at vi gør det bedst i Lovsform.

Hvad de nye Stationer angaar, lover Ministeren grundig Undersøgelse af alle Forhold vedrørende deres Beliggenhed og Bygning, og det er selvfølgelig ogsaa nødvendigt, for naar vi nu skal gaa til Nybygning, skulde der helst bygges godt, paa det rigtige Sted og med en fornuftig Økonomi for Øje. Det Ønske, som det ærede Medlem Hr. P. Andersen her har fremsat om, at det bliver et dansk Selskab, der foretager denne Nybygning, kan jeg helt og fuldt slutte mig til.

Hvad dernæst den her foreslaaede Ordningens Økonomi angaar, er det for Staten tiltalende og af stor Betydning, at den bestemt synes at kunne hvile i sig selv, ogsaa med de nu fastsatte, rimelige Takster. At der kan forventes større Tilgang af Lyttere, naar en bedre Ordning bliver gennemført, anser jeg for ganske sikkert, og dermed vil jo Grundlaget for Økonomien i Fremtiden være endnu bedre.

Det foreslaaede Råd, der vel i et populært Sprog maa siges at have et bredt folkeligt Tilsnit, er mig, trods dette, for kolossalt i Medlemsantal. Alsidighed indenfor et saadant Råd er af stor Betydning, men den tilstrækkelige Alsidighed maa ogsaa kunne tilvejebringes indenfor en noget snævrere Kreds.

Men om alle disse Spørgsmaal kan vi